

זר לי מאד על כי נבצר ממני להיות אתכם הערב ביד מרדכי.

הנוקר ביקרה אזלי משלחת מבלכת אשר הביאה עמה את הספר "השמש לא עמד דום".

כמדפדפתי ועיינתי בו ביצרו לבגד עיני הימים הגדולים של 1948 כאשר הישוב והעם כולו בערכו מאוחדים ומלוכדים, להדוף אויבים ולהגן בגופם ובכל מאדם על מדינת ישראל בעודה באיבה.

יאוביבו בכל חלקי הארץ, דלים בנשק ובציוד, היו לחומת סגן חיה מול סרדי האויב, חותהיו ושריוניהם. גורלה וזכותה של יד-מרדכי הציבנה בחזית הקדמית, אל מול ראש החנית של הצבא הפולש, שהתכוון לנצחונות קלים. אולם האויב לא הכיר את אבני השחם שבהגנתנו. על הראסונה שבהו, "יד מרדכי", הקהה את שיביו סמך ששה ימים תסימים, ששה ימי תכונה יקרים לכל הסיפורתנו אשר נפרכו לפגוש את הפולש.

יכולת פמידתם של אנשי יד-מרדכי היתה פרי הינוך חלוצי ותנועתו, פרי דבקותם באדמה אשר החינה והפריחה. ברוחם יכלו לעמוד מול הסתפרות שריונים והפגזת תותחים ולא להכנע של אח האכזרת הכבודות.

והנה היום יד מרדכי המוריקה, שדוחיה המזיבים, אנשיה העמלים - אות דסופת היא לחייתה ולחוסנה של מדינת ישראל.

הבה ונחברך באותה רוח הליכוד ואהות הלווחסים אשר פעמה בלב כולנו בפערכות 1948 ובכוחה במשיך לצעוד לקראת הבאות.

בברכת חבריהם,

חיים: ל אסכול

לוי אסכול